

Tạp (nhập) ghi:

Bạn Hà Minh Lý “Quy Mã”.

Nguyễn thúc Minh

Chị Hà Minh Lý đứng giữa, phía sau cháu nội, Anh Hà Minh Lý đứng sau chị Lý, giữa anh Thiệp và Nam, còn lại là những chuyên viên “làm phong” (xin đọc bài viết).

Anh chị Hà Minh Lý “qua Mỹ” thăm gia đình và bạn bè công chánh. Nhóm AHCC miền Nam CA tổ chức buổi tiệc vào trưa thứ bảy ngày 31-5-2014, tại nhà hàng Diamond Seafood Palace, Garden Grove để tiếp đón anh chị Lý.

Anh Nam “lấy cớ” là đã viết 2 bài tường trình Sinh Hoạt trong LT 102, nay mực đã cạn nên không viết nữa. Anh Hà trọng Minh lắc đầu nói là “bà con ở VN sắp qua chơi, nhất là bà con bên vợ, nên moi bận lắm, không viết

được đâu”. Thế là 2 anh đùn cho tôi. Tôi vui vẻ nhận lời nhưng cảnh báo trước về văn tài của tôi như sau:

Ngày thi tốt nghiệp tiểu học, tôi nhận được đề thi, đại khái là: “Em hãy tả một trận thủy tai...”. Đọc đề bài tôi hơi bối ngỡ, nhưng cố gắng suy nghĩ lại, trong năm lớp nhất, thầy giáo đã cho tôi làm 1 bài luận văn, chắc là tương tự, thế là tôi yên chí, văn cứ thế mà tuôn ra...

Về nhà, bố tôi xem lại nháp, rồi ông kêu lên: Con làm lạc đề rồi, người ta nói tả trận lụt,

con lại tả đám cháy. Tôi nghĩ lại: đúng rồi, thầy lớp nhất cho bài về hỏa hoạn, nay đề bài là thủy tai, tôi chưa được biết danh từ này nhưng đoán là có lẽ cũng tương tự như hỏa hoạn... (Chuyện này có thật, chứ chẳng phải tôi nói đùa cho vui).

Chính vì vậy, nếu như tôi có lạc đề, như bây giờ chẳng hạn, thì chẳng ai trách tôi được, nhất là đã ở tuổi 71, nhầm lẫn là chuyện thường tình, sáng suốt mới là chuyện bất bình thường, đáng lo ngại, cần phải chữa trị!

Tham dự gồm có các anh chị: Hà minh Lý và cháu nội, Trần lưu Duyệt, Đào tự Nam, Nguyễn thúc Minh, các anh: Hà trọng Minh, Trần văn Thám. Các bạn khóa đàn anh gồm: anh Nguyễn Thiệp, các anh chị: Ái Văn, Nguyễn văn Luân và anh Mai trọng Lý, thân hữu của công chánh. Anh MT Lý thường xuyên tham dự các buổi họp mặt công chánh, vì anh Lý quen biết hầu hết các AH công chánh từ lớn tới nhỏ, từ già tới trẻ, từ trước tới sau 1975 và từ trong nước tới ngoài nước; Đặc biệt anh đã từng cư ngụ tại Pháp như anh Hà minh Lý, trước khi di cư thêm 1 lần nữa qua Mỹ. Ngoài ra chúng tôi đặc biệt hoan hô anh Trần văn Thám, nhà xa lắc mà cũng thường xuyên có mặt trong những dịp đón tiếp bạn bè từ xa đến thăm CA. Có vài bạn vì lý do bất khả kháng nên không thể tham dự và đã thông báo trước.

Chị Hà minh Lý áo đỏ, ngồi cạnh cháu nội.

Buổi tiệc bắt đầu với những chuyện trò thân mật giữa các bạn bè nhiều năm không gặp, nhắc lại các bạn vắng mặt, các bạn ở xa, và cả những bạn đã sớm rời bỏ chúng ta. Rồi cùng thưởng thức những món ăn ngon miệng của nhà hàng, với những chai rượu quý mà bạn Lý đã cất công đem từ “bên Tây” để cho anh em thưởng thức.

Bàn các chị thì chuyên trị nữ công gia chánh: Chị Hà minh Lý cho biết, ở Pháp anh Lý có biệt tài xây một lò nướng cả con heo quay, và đã từng tự tay nướng heo quay rất giòn và ngon. Anh chị Lý mong được tiếp đón các anh chị tại Pháp và thưởng thức món heo quay đặc biệt này. Ngoài ra các chị còn phong cho bà xã tôi là Đệ nhất xôi đủ loại (có thể cạnh tranh với Đệ nhất cơm tấm Thành): Đậu xanh, Đậu đen, Xôi vò, Xôi khúc, Xôi nếp than, Xôi gấc... Sở dĩ được như vậy vì khi tôi đi “cải tạo về”, bà xã tôi xin nghỉ dạy học để hành nghề “bán xôi” ở đầu ngõ nhà chúng tôi ở. Bạn bè nói đùa là bán xôi để có tiền cho chồng đi vượt biên.

Ngoài ra, những điểm đặc biệt sau đây đã được ghi nhận:

++ Bữa tiệc tất nhiên có màn chụp hình, tôi sẽ chỉ ghi chú những “khuôn mặt mới”, với những người còn lại, tôi chắc quý ái hữu cũng đã “nhấn mặt” rồi, vì thừa quý ái hữu, tiếp đón mười người khách thì mỗi người khách chỉ xuất hiện trên Lá Thư 1 lần, còn chúng tôi thì xuất

hiện 10 lần, làm sao mà quý ái hữu không quen mặt cho được. Mà không lẽ chỉ chụp hình riêng “quý khách” mà thôi. Bởi thế, chúng tôi cứ phải năn nỉ các quý phú nhân Orange county (vì quý chị cũng ngại ngùng xuất hiện trên LT nhiều quá). Năn nỉ rằng: Chúng ta cố gắng hy sinh “làm phong” cho các tấm hình chụp các vị khách, “làm phong” thì chẳng ai cười là mình chụp hình nhiều, vì các tiệm hình ngày xưa cũng phải có một số phong cho khách hàng! Nhất là các chị, những đóa hoa của LTCC thì “làm phong” sẽ tăng thêm vẻ đẹp của tấm hình. Nghe có vẻ êm tai nên các chị cũng xuôi lòng.

Anh Hà Minh Lý, đội mũ phớt theo yêu cầu của Ái Văn cho có vẻ “Trời mùa đông Paris”

++ Anh Lý lần đầu mới được gặp anh Thiệp, người đã có nhiều bài đăng trên LTCC. Anh chị Lý lâu nay vẫn khâm phục tài viết văn của anh

Thiệp, nay nhân dịp gặp mặt, muốn chụp riêng với anh Thiệp tấm hình “để làm kỷ niệm”.

Thấy vậy, vợ chồng tôi đã đến khiếu nại với anh Thiệp: Chúng tôi ở gần anh, lại gặp anh khá nhiều lần, có bao giờ anh cho chúng tôi chụp hình với riêng anh như thế này đâu? Rõ là “nhất bên trọng, nhất bên khinh”.

Anh Thiệp bèn nhỏ nhẹ: “Ồ hay cái anh này! Mình phải ưu tiên cho khách phương xa chứ lì! Anh chị ở gần, còn nhiều dịp khác, đi đâu mà lo!”. Nghe vậy tôi mới tạm yên lòng.

++ Anh chị Lý từ xứ “Paris có gì lạ không em...” qua chơi. Cái xứ này là nơi “ước mơ vĩ đại” của tôi ngày tốt nghiệp trung học. Nhưng rồi giấc mộng “đi Tây” du học không thành, tôi phải vào Khoa Học, rồi Công Chánh.

++ Lá thư trước, anh Nam đã kể chuyện lớp tôi, Khóa 5 công chánh, nay tôi xin kể thêm vì có liên quan tới vị khách quý hôm nay:

Ngày thi vào trường, anh Trần Minh Đức đậu thủ khoa, nhưng vì gia nhập vào cái **Nhóm Tec's Club** của chúng tôi (anh Nam đã mô tả trong LT 102), thói thường là “gần mực thì đen”, nên

anh Đức mất hạng thủ khoa khi thi ra trường. Trái lại anh Lý là “thủ lãnh” của **nhóm “Một Sách”** gồm Nguyễn thành Phùng, Võ thắng Toàn, Trần thanh Tùng, anh Lý đã chiếm thủ khoa khi ra trường.

Anh chị Lý sửa soạn chụp hình với anh Thiệp

Ngoài ra lớp tôi còn vài ba nhóm đặc biệt khác như: **nhóm Trường Tây** gồm Trịnh ngọc Toàn, Nghiêm xuân Đốc, Nguyễn hương Hữu... Các anh thuộc nhóm này khi mới vào năm thứ nhất, nói tiếng việt không rành. Ngược lại, một số bạn (trong đó có tôi) nghe những thầy dạy môn học dùng tiếng Pháp như Construction Métallique chẳng hạn, thì việc “ghi cours” cũng khó khăn, nên trao đổi với cái nhóm Trường Tây: các anh giúp tôi tiếng pháp, chúng tôi giúp lại tiếng Việt. Sau đó tới khi ra trường, tiếng tây tiếng u của tụi tôi “vẫn vậy”, trong khi đó tới năm thứ ba, tư thì nhóm Trường Tây đã có thể đi dạy kèm việt văn cho các học sinh trung học thi tú tài.

Nhóm Văn nghệ Sĩ gồm Hà quốc Bảo, Đỗ đình Thư, Trần chấn Giang, rất ít sinh hoạt với anh em, vì thời giờ còn dành để sinh hoạt với ca sĩ Thanh Lan và Nghiêm phú Phát trong ban Nguồn Sống.

Nhóm Chúc Sắc gồm Bùi hữu Tài, Phạm minh Tín... mà nghe tên chắc các Ái hữu cũng thấy rằng chúng tôi đặt tên nhóm không sai.

Nhóm “Thể thao gia” gồm Trần lưu Duyệt, Khuru tông Giang, Trần văn Thám ... Bạn Thám dù người cũng “tầm thước” như tôi, nhưng sở dĩ được gia nhập nhóm này vì giỏi “nâng banh” số 1, cho hai bạn Duyệt và Giang ở sân bóng chuyên.

Một số bạn còn lại thuộc **Nhóm “Trung Lập”**, trung lập ở đây chỉ có nghĩa là dễ tính, chơi với nhóm nào cũng được, chứ không phải là “thành phần thứ ba”, gồm có Phạm văn Ân, Dương ngọc Chí, Nguyễn thanh Liêm, Trương minh Trung, Nguyễn Hiệp, Nguyễn phú Liên, Nguyễn trung Khanh...

Còn bạn Trưởng lớp Phạm hữu Quang đứng **độc lập** để điều khiển lớp cho công bằng.

++ Điểm đặc biệt sau cùng của chúng tôi, bây giờ tôi mới xin tiết lộ, với các chi tiết sau đây:

- . Các lớp đàn anh, đàn em chỉ có tới đệ tứ niên, lớp tôi có đến đệ ngũ niên.
- . Đệ ngũ niên không do thầy Giám Đốc Lê Sĩ Ngạc thành lập, mà do lớp chúng tôi tự tổ chức.
- . Đệ ngũ niên chỉ dành cho một số giới hạn SV của khóa 5 (một đôi khi, khóa 4 hoặc 6 cũng tham dự, nhưng cũng chỉ với tư cách bàng thính viên), SV có thể học song song với các lớp thường lệ từ đệ nhị niên trở lên, và ra trường cùng lúc với đệ tứ niên, chỉ thêm chúng chỉ đặc biệt đã tốt nghiệp đệ ngũ niên, do Trưởng lớp Phạm hữu Quang “ấn ký”.

-. Đệ ngũ niên học tại lớp học đặc biệt, thuộc lầu 2 trường Công chánh, cuối dãy, vốn dĩ phòng học này nhà trường dùng để chứa bàn ghế cũ, hư hỏng.

-. Đệ ngũ niên chỉ có một môn học duy nhất là: “Phé nhỏ”, thế mà phải học 2, 3 năm mới xong! Trong lớp học, có nhiều sinh viên ưu tú, sáng chế ra môn học đặc biệt: “\$5 Kéo Kít”. Phé là môn cần thời gian để đấu trí nhau, nhưng lớp học này nhiều khi phải tranh thủ thời gian, một mặt lại còn phải lo canh chừng thầy giám thị đi ngang, nên còn đầu óc đâu mà “đấu trí”, vì thế môn phé sáng tạo này chỉ cần mỗi người góp \$5 rồi kéo đủ 5 quân bài, lật ra ăn thua như “bài cào”.

-. Những quý AH nào hay đi Las Vegas, như sư phụ Phạm bội Hoàn (khóa Ái Văn), xin đừng cho sòng bài biết môn chơi đặc biệt này (Phé \$5 kéo kít), thế nào họ cũng ăn cắp bản quyền của Khóa 5 chúng tôi.

-. Danh sách của các bạn đệ ngũ niên được đặc biệt “bảo mật”, vì nếu bị tiết lộ sẽ bị lấy lại bằng “KSCC”, do đó các chứng chỉ PE cũng sẽ bị vô hiệu hóa!

Kỷ niệm về tuổi học trò lúc nào cũng đẹp đẽ và đáng nhớ, nhất là vào tuổi về hưu của chúng ta hiện nay. Mong rằng sẽ còn nhiều dịp gặp gỡ các bạn. Các chuyên viên tạo “phông hình” luôn luôn sẵn sàng để giúp các bạn có những tấm hình kỷ niệm đẹp.

Các toi về nhà moi nhậu tiếp nhé!

TB: Tàn tiệc, anh chị Ái Văn lại có nhã ý mời tất cả về tư gia anh chị để “nhậu tiếp”, và cũng để anh Văn và anh Lý tiếp tục câu chuyện còn dang dở : Ở Pháp hay Mỹ sướng hơn?

Chúng tôi đều có việc bận (Ái Văn hỏi tôi bận cái gì? Tôi trả lời: bà xã tôi đã “lù mất”, điều đó có nghĩa là tôi sẽ bận, không cần biết bận cái gì...) Rút cuộc chỉ còn có anh chị Hà minh Lý và anh Mai trọng Lý ghé nhà anh chị Văn.

Nói cho đúng, chúng tôi (những người tham dự buổi tiệc) là những người “tế nhị”, muốn để cho hai Thủ khoa của 2 khóa 4 và 5 tranh luận với nhau, dưới sự chứng kiến của Nhà thầu Mai trọng Lý.

Kết quả cuộc tranh luận “ai thắng ai” thì tôi không được biết, nhưng với tôi, nước Pháp của thời “Mơ ước du học Pháp” vẫn còn trong tâm tư của tôi, vì cho tới bây giờ, tôi vẫn chưa có dịp thăm viếng nước Pháp, thành thử với tôi: Ga Lyon vẫn còn đèn vàng....

Ghi chú của người viết: Những gì tôi viết trên đây, dựa trên những chuyện có thật, thêm thắt chút đỉnh (không nhiều hơn 50%...) để ôn lại kỷ niệm cũ, tự mua vui cho cái tuổi già của mình, và một số bạn bè thân. Xin các quý ái hữu thứ lỗi nếu có điều gì không vừa lòng.

Xin đa tạ,
Nguyễn thúc Minh

(Hình ảnh do phụ tá phó nhóm Nguyễn văn Luân chụp, vì Chánh Thợ Hình Lê Nghiêm Hùng vắng mặt).